

بررسی بیولوژی و نقش تغذیه ای آرتمیا (Artemia) در ماهیان سردآبی

سلطنت نجار لشگری* (۱)

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد شیلات، گروه بیماریهای عفونی، مرکز تحقیقات ماهیان سردآبی کشور، تنکابن، ایران،

صندوق پستی: ۴۶۷-۴۶۸۱۵

Se_lashgari@yahoo.com

از میان غذاهای زنده ای که برای پرورش لارو ماهیان سردآبی مورد استفاده قرار می گیرند، ناپلئوس آرتمیا دارای گستره مصرف وسیعی می باشد. توانایی منحصر به فرد آرتمیا، در تشکیل جنین های غیر فعال (سیست) بوده که امکان معرفی آن به عنوان یک منبع غذایی آسان، بی دردسر و عالی را فراهم نموده است. آرتمیا سخت پوست کوچکی است که به زندگی در آبهای بسیار شور سازش حاصل کرده و به آبهای باشوری ۴۵ الی ۲۲۰ در هزار عادت دارد. از نظر تغذیه ای یک موجود فیلتر کننده غیر انتخابی بوده و در زیستگاه های طبیعی خود از جلبکهای تک سلولی و باکتریهای موجود در آب تغذیه می نماید. هر نوع آرتمیا در ایام مختلف سال تحت شرایط متفاوت به دو شیوه تخمگذاری - زنده زایی و تخمگذاری تولید مثل می نمایند. آرتمیا از نظر پروتئین، چربی و کربو هیدراتها غذای بسیار کاملی برای انواع ماهیان سردآبی به شمار می رود بهطوری که درصد پروتئین، چربی، قند و خاکستر در ناپلئوس و بالغ آرتمیا به ترتیب (۵۶/۴ و ۵۲/۲)، (۱۱/۸ و ۱۸/۸)، (۱۲/۱ و ۱۴/۸) و (۱۷/۴ و ۹/۷) می باشد. این سخت پوست با داشتن چرخه زندگی کوتاه می تواند به عنوان حامل مواد ضروری، یک مدل یا الگو در مطالعات بیولوژیکی - اکولوژیکی همچون دینامیک جمعیتی، تأثیر فاکتورهای محیطی بر تولید مثل، سازشهای تولید مثل جنسی در برابر غیر جنسی، چرخه زندگی، پراکندگی، وقفه متابولیکی، شاخص های آلودگی محیطی و دیگر زمینه های مطالعاتی مثل ژنتیک و رفتار شناسی ماهیان سردآبی مورد استفاده قرار گیرد و پرورش و سازگاری آنها در محیطهای پرورشی امکان پذیر می باشد.

کلمات کلیدی: غذای زنده، بیولوژی، تغذیه، ماهیان سردآبی و آرتمیا (Artemia)